

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2018. Karácsony hava

„Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet...

És látta Isten, hogy ez jó.“ (1Mózes 1,1.25b)

„Kezdetben volt az Ige... Az Ige testté lett... és láttuk az ő dicsőségét...”

(János 1,1.14)

Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreink!

Kezdetben minden jól indult. Kezdetben minden a helyén volt. A Nap, a Hold és a csillagok, a föld, a szél, a tengerek és a folyók, a gyümölcstermő fák és a nyüzsgő állatok. Minden tette a dolgát az ő neme szerint. Kezdetben béke és harmónia volt az ember és ember, az ember és Isten között. Kezdetben... Aztán elromlott. Szétesett. Messzire sodródtunk. Aztán egy régi halászfaluban, a Genezáret-tó partján a názáreti ács fia megszólította Jánost. És ekkor Jánosnál új kezdődött el.

Később, amikor az általunk karácsonynak ismert ünnepet a Lélek által megfogalmazza és a betű kalodájába kényszeríti, a végesbe a végtelent, a torzóba a teljeset – tudja, hogy ez egy új teremtés, ez egy új kezdet neki és mindenkinek, aki hiszi és éli, hogy mit is jelent az, hogy Kezdetben volt az Ige és az Ige testté lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett.

Az új kezdet új törvénye: a hetvenszer hétszeres megbocsátás, a ne tudja a te bal kezed, mit tesz a jobb Isten dicsőségét munkáló törvénye, a bűnbánat útjának alázata, a belső szobák imádságos csendje és a közösségi istentiszteletek felcsendülő hitvallása. És tudja, ehhez a törvényhez már nem kő kell, hanem a szívek hústáblája, belevésve a szeretet parancsa, teljes szívből, értelemből és akaratból fölfelé, és körülöttünk szeretve az embert, mint magunkat.

Új kezdődik el, egy új teremtés Őbenne, Jézus Krisztusban, akinek mi is megláthatjuk dicsőségét. Túl a gyertyák fényén, a megterített asztal mindennapi kenyerén, túl gyermekeink ragyogó szemén, túl az itt kegyelemben bővülő életen, és túl a halálon, az örök élet és feltámadás valóságát kiteljesítő halálon.

2018 karácsonyán is megláthatjuk ezt a dicsőséget hit által, bár tükör által, homályosan. De hálát adva, énekelve, asztalt terítve és mellé ülve, ajándékozva, és megköszönve az Istennek, hogy mi vagyunk a megajándékozottak Krisztusban. A mi életünkben is vele, általa új kezdődött el, hogy majd színről-színre is láthassuk az Ő dicsőségét. Addig is buzdítsuk a magunk lelkét és egymást:

*Jöjjetek Krisztust dicsérni,
bízó szívvel hozzá térni,
énekekkel zengve kérni,
Krisztus népe, jöjjetek.*

*Küldte Őt az Úr kegyelme
öröklétre, győzelemre,
hogy szívünket felemelje
boldogságos ég felé.*

Áldott, békés karácsonyt és szeretetteljes új esztendőt kívánunk!

ORGONATÖRTÉNET – ORGONAKONCERT – ORGONAFELÚJÍTÁS

Nagy örömmel gondolok a 2018. december 19-i, Tavasz Kórusal együtt tartott koncertre! Olyan jó érzés volt látni a sok embert, köztük a régi kedves ismerősöket, barátokat! Ahogy ezt a koncert elején is megemlítettem, ez a templom és ez az orgona nagyon fontos számomra. Ez a hangszer sok-sok óra gyakorlásomat érezte, rengeteg darab ezen alakult ki, illetve nyerte el végső formáját, beleértve pl. az 1994-es Nemzetközi Liszt Ferenc Orgonaverseny, később diplomahangversenyem és számtalan koncertem zenei anyagát is. Csaknem tíz éven át vasárnapról vasárnapra szolgáltam a gyülekezet énekének kíséretével, sőt hétközi alkalmakkor a hittantermi harmónium is sokszor szólt a kezem alatt.

A hangszer eredetileg az 1800-as évek végén épült, rendkívül szép hangú, de csak egy manuális, ha jól emlékszem, ún. ismétlő pedálos kis orgona volt, amely az eredeti formájában nagyobb darabok eljátszására nem volt alkalmas. Szerencsére még volt alkalmam az eredeti orgona kipróbálására is. Az 1990-es évek elején a gyülekezet nagyobb felújítására, bővítésére szánta el magát. Több pályázó is kínálkozott a feladatra, köztük szörnyű dilettáns is, de szerencsére a gyülekezet vezetése bölcsen döntött: az egyik legjobb magyar orgonaépítőt, a dunakeszi illetőségű BKM orgonaépítő manufaktúrát választották! A BKM korrekt tervet adott: megőrizte a régi hangszert is, amely lényegében a komplett első manuál és a pedál egy része, azon túl pedig, a régi hangzást igyekezvén figyelembe venni egy második manuált is épített, 6 sípsorral (a hetedik a régi orgonából való), továbbá a pedál hangjait kiegészítette C-f1-ig, a ma szokásos szabvány hangterjedelemre, megszüntette a pedál ismétlő voltát, továbbá egy, vagy két sípsort hozzáadott a pedálhoz. Az orgonaszekrényt úgy bővítették, hogy a stílusa megmaradt a régi, szélességében és magasságában növelték meg. Mai állapotában a hangszer alkalmas a hangversenyezésre, pl. az összes Bach mű eljátszható rajta, de a teljes barokk repertoár, és a későbbi orgonazene egy része is kitűnően előadható rajta.

Célszerűnek tartottam az egykori építők megbízását, akik a továbbiakban a hangszer karbantartói is lehetnek. Évente egy kis átnézés, beállítás (mint az autóknál a kis revízió), 10-15 évente egy nagyobb szerviz hasznos és jó, azért, hogy egykor déd- és ük- és ük-ükunokáink is büszkén örülhessenek a gyülekezet szép orgonájának.

A 2018-as esztendőben elvégzett munkálatok: mindenképpen szükséges volt egy általános tisztításra és karbantartásra. Másik gondként jelentkezett az orgona mögötti ablak, amelytől télen hideg, nyáron meleg éri a hangszert, mégpedig nem egyenletesen az egyes részeket! Emiatt aztán megint egymáshoz képest másként alkalmazkodnak a sípok a hőmérséklet-változáshoz, nem együtt “mozog” a hangolás, tisztátalan lesz a hangzás. Javasoltam, hogy az ablakot vagy meg kellene szüntetni, vagy – amennyiben ez elég a szakember szerint – különleges hő- és fényvédő üveget kellene oda betenni. A mesterek az első javaslatot valósították meg, az 1. manuál mögötti kerek ablak fény és hőszigetelését, összesen 120 mm vastag szigeteléssel az ablakkeretre rögzítve. Egyéb elvégzett tennivalók: tisztítás, hangolás, a mechanika átszabályozása. És ha már itt tartunk: az óvárosi orgona Rákospalota szerintem legszebb, legértékesebb orgonája. Mechanikus, csúszkaládás hangszer, amelyek kivitelezése művészi.

A digitális orgonákkal való összehasonlításába nem is érdemes belemenni, mert azok nem természetes hangok, csak utánzatok. A pénz persze nem minden, de ennek a hangszernek a mai megépítése egy jó orgonaépítővel kb. 40-45 millió forint lenne (összehasonlítva egy felső kategóriás, digitális orgonautánzat erősítéssel, hangfalakkal, mindennel együtt kb. 10 millió). Ezzel csak azt akartam érzékeltetni, hogy semmi bajom a digitális orgonákkal, ahol reménytelen igazi, sípos orgonát építeni, ott ilyen utánzatot lehet venni, de ahol sípos, és ráadásul művészi igényű orgona van, azt nagyon meg kell becsülni! Sok szeretettel köszöntöm a Gyülekezet tagjait!

Teleki Miklós orgonaművész

Az orgonát, a XV. Kerület Önkormányzatának támogatásából és a gyülekezet önerejéből újítottuk fel, amit ezúton is köszönünk!

„Vigan énekelj az Úrnak te egész föld; harsanjatok fel, örvendeztetek és zengedeztetek! Zengedeztetek az Úrnak hárfával, hárfával és hangos énekléssel; trombitákkal és kürtzengéssel vígadozzatok a király, az Úr előtt! Harsogjon a tenger és minden benne való, a világ és a kik lakoznak benne. A folyóvizek tapsoljanak, a hegyek együttesen örvendezzenek. Az Úr előtt, mert eljön megítélni a földet; megítéli a világot igazsággal és a népeket méltányossággal.” (Zsoltárok 98, 4-9)

2018-ban gyülekezetünkben megkereszteltük:

Kovács Teodóra Annát (szülei: Kovács Ernő és Bakonyszegi Zita),
Kiss Dominiket (szülei: Kiss Gábor és Kiss Antal Anett),
Székely Villőt (szülei: Székely Attila Csaba és Somogyi Erika),
Farkas Kitti Linettet (szülei: Farkas Kálmán és Zöldesi Réka),
Keresztes Lucát (szülei: Keresztes Szabolcs és Valentin Szilvia),
*Pázmándi Ágnes*t (szülei: Pázmándi András és Máté Zsuzsanna),
Rig Dánielt (szülei: Rig Tamás és Rig Tímea),
Mihályi Botondot (szülei: Mihályi István és Végh Tímea),
Szalai Bencét és Zalánt (szüleik: Szalai József és Kis Mónika),
Gila Helkát (szülei: Gila Dávid és Kovács Brigitta Tímea),
Bánházi Amirát (szülei: Bánházi Róbert Sándor és Papp Edina), valamint
Bósza Mátyást (szülei: Bósza László és Bósza- Balog Csenge Noémi)

Legyen áldottá a múltó idő, a születésnapok, évfordulók,
az élők üzenete és a holtak emléke.

Legyen áldottá a magányod, egy-egy átvirrasztott éjjel, a gondjaid és félelmeid.

Legyen áldottá az imádságod, Istent keresésed és a „megtaláltságod”.

Legyen áldottá az emberség, amely életed gazdagságát adja, és létünk minden értelmet meghaladó távlata nyíljon meg előtted: Tárja ki neked Isten az Élet kapuját!

2018. Női Csendes Hétfége Piliscsabán a Lelki Szolgálat házában

Tavaly is részt vettem, idén sem volt kétséges hogy eljövök a női csendes-hétfégre. Nagy izgalommal vártuk az indulást, szerintem mindannyian. Néhányan kicsit félve, mivel sok volt számára az ismeretlen arc, sok kérdés foglalkoztatta őket. Én szerencsés helyzetben voltam, mert csak néhány ismeretlen arcot láttam és biztos voltam benne, hogy mint tavaly, idén is egy kibővült testvéri közösségtől fogok elbúcsúzni a program végén. Ez így is lett, Istennek hála!

Én a 8. autóval Lengyel Bogi vezetésével utolsónak indultam el a parókiáról, nagyon kellemes utastársakkal (Veronka, Gréti). Kicsit izgalmas volt a hóesésben eljutni Piliscsabára, de aztán megérkeztünk. Pénteken 37-en ültünk le az első áhítatra. Pár szóval bemutatkoztunk egymásnak, válaszoltunk arra a kérdésre, hogy ki mit vár ettől a hétfégtől, aztán együtt imádkoztunk. Szombaton még hárman csatlakoztak hozzánk, és akkor kerek szám (40.) lett a létszám. Nagyon jól működött az, hogy a reggeli készítést, terítést, asztal leszedést "napos" minőségben együtt végeztük, sokszor egymásba is botlottunk, mert mindenki ki akarta venni a részét a közös munkából. Szerintem nem volt olyan résztvevő, aki kimaradt volna ebből.

A hétfége témáját – Arcok, Harcok Kudarcok –, leginkább a kisebb csoportban tudtuk megbeszélni, mert akkor sokkal jobban meg tudtuk nyílni, őszintén beszélni életünkről, mélypontjainkról, örömeinkről, amely csak kezdet volt a testvéri közösség összekovácsolásában. Voltak sírások, nevetések, és kötetlen beszélgetések.

Nekem az egyik nagy harcom a túra legyőzése volt. Lelkészünk feltette a kérdést, hogy ki jön erre az "enyhén lankás" túrára, amelynek célja a Kopasz hegy tetején a Dévényi Antal kilátó. Én nagyon szerettem régen túrázni, szeretem a természetet és persze a havat, amiben az utóbbi időben nem nagyon van részünk. De azóta már sok minden történt velem, a lábam (térdprotézis) sem, a súlyom és a korom sem a régi. A havas táj gyönyörű volt, a csapáson bandukolt a csapat felfelé, egy darabig még én is velük együtt. Aztán bizony egyre nehezebben ment nekem, többször megálltam, hogy feladom, nem bírom, de segítőim (Porcsalmy Kati és Füzéry Andi) velem maradtak és tartották bennem a lelket és biztattak, hogy már mindjárt ott vagyunk. Egy-egy megállásnál éreztem Isten közelségét, Aki erőt adott, hogy végül is célba értem! Köszönöm

a sok tapsot, amit adtatok, mikor megérkeztünk! Visszafelé sem kellett egyedül mennem, hanem Kiss Csilla és Bíró Anna közrefogtak és úgy mentünk lefelé a hegyről. Hála és köszönet még egyszer a 4 segítőmnek!

Nagy megkönnyebbülés volt, mikor végre megláttuk a sötétedő úton a Lelki Szolgálat Házát. Nem volt könnyű ez a harc, de megérte!

Aztán megtörtént az újabb csoda! Úrvacsorás Istentisztelet együtt, egymáshoz közel! Csak köszönet ezért a megtapasztalásért is!

Majd mindezek után következett az esti film megtekintése, melynek címe a "Fegyvertelen katona" Először gondolkodtam, hogy maradjak-e, megnézzem-e. Horváth Anikónak köszönöm, hogy meggyőzött, hogy maradjak. Megérte! Tényleg felejthetetlen volt! Egy pissenés sem hallatszott a szobában! Bizony a kegyetlen valóságot láthattuk, ami a háborúk idején történt, melynek valós alapja volt.

Nagyon tetszett a film vége is, hogy interjúkat készítették az igazi szereplőkkel, már idős korukban.

Vasárnap délelőtt reggeli után a helyi református templomban vettünk részt istentiszteleten. Lelkesen énekeltük a közös énekeket, amit a lelkész is köszönt nekünk a végén!

Aznap utolsó közös ebédünket elfogyasztottuk, aztán következett – mert sajnos egyszer mindennek vége szakad – a záró áhítat és a "házi feladatok" megbeszélése, ami a témához kapcsolódott. Sokan hoztak magukkal verseket. Nagyon megható volt Veronka Túrmezei Erzsébet Tavaszváró verse, melyet pityergéssel kísértünk végig. (Én ki is nyomtattam és a keddi kóruspróbára elvittem és adtam a többieknek belőle.) Mindnyájan elmondtuk, hogyan éreztük magunkat, mit viszünk le a "hegyről" magunkkal.

Vezetőnk, összefoglaló beszéde zárta az együtt töltött napokat. Külön megemlítette, hogy nagyon tetszett (nekem is) az, hogy eleinte még mindenki az első étkezésnél választott helyére ült, aztán már forogtunk. Jól éreztük magunkat, jó volt ebben a közösségben együtt gondolkodnunk.

Mindent összevetve egy mondattal zárom beszámolómat: lelkiekben teljesen feltöltődve és erővel felfegyverkezve köszöntünk el egymástól! Jó volt veletek! Jövőre veletek újra együtt! Áldás Békesség!

Bodóné Oriold Beáta

Békési Mária: Térjetelek meg

Mert az Isten országa elközelített. A szívekbe és a szádba,

- ebbe a kietlen világba, a létbizonytalanságba -

- a betegségbe, a szegénységbe -

- az öregségbe -

Térjetelek meg, mert itt az Isten országa.

„Bennetek vagyok”, „köztetek lakozom” – csak tisztuljatok meg –,

hogy kristályosodjon a lélek – a saját érdeketek.

Elpusztul a világ, az ember kiirtja önmagát.

Térjetelek meg, mert elközelített.

A titkok titka szent, nem okoskodhat bele senki sem,

de amíg a világban dübörög minden, újra és újra kiált az Isten,

aki „úgy szerette a világot, hogy a Fiát – önmagát – adta, feláldozta érte,

hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

REFORMÁTUS ÓVODA

Sokan tudják a Testvérek közül, hogy a magyar kormány harmincmilliárd forinttal támogatja a református óvodák létrehozását, amiből közel 70 projektet tudnak finanszírozni. 2021-re 29 új óvodai köznevelési intézménnyel bővül a református óvodák száma, ennek jelentős része, szám szerint 10, a Dunamelléki Egyházkerület területén várja majd a kisgyermeket.

Októberben kaptuk a hírt miszerint a Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség által tervezett óvodafejlesztés megvalósítását, a Dunamelléki Református Egyházkerület Elnöksége támogatta, így a következő esztendőben a Kossuth utca 10. szám alatti telken – amelyet egykoron hitéleti célra igényeltünk vissza –, óvodaépítésbe kezd gyülekezetünk.

Fontos tudni azt, hogy az Országos Óvoda Program során létrejövő óvodákban ugyanolyan szakmai elvek mentén folyik majd a munka, mint a jelenleg is működő óvodákban. A szakmai működés feltételeit az állami jogszabályok és a Református Pedagógiai Intézet által kidolgozott szakmai iránymutatások határozzák meg.

Az **elsődleges feladatunk** most a kivitelező, valamint ezzel egyidejűleg a nevelők kiválasztása. Olyan szakmai személyzetet szeretnénk felállítani, akik tudnak és akarnak az óvodásoknak szólni az evangéliumról az ő nyelvükön, és készek a Krisztusi szeretetet valóban a gyermekek elé élni.

Kérem a Testvéreket, hogy hordozzák imádságban a projekt előkészítését és megvalósulását, gondolkodjunk együtt! Fontos, hogy közös ügynek tartjuk az óvodaépítést, ezért örömmel és hálával fogadunk minden hathatós segítséget, amely akár építési, akár oktatási, akár pénzügyi területre vonatkozik. **Karácsony ünnepétől kezdve adakozást hirdetünk.** Hálás szívvel köszönjük az erre a nemes célra, örömmel odaszánt adományokat.

„*Hit által...*” – olvastuk a Zsidókhoz írt levél igéjét napokon át, felidézve a hithősök életét. Tudjuk és valljuk azt, hogy a mában is csak őszinte, igaz, Jézus Krisztusba vetett hit által teheti azt az ember, amit Teremtő Ura vár tőle. Vágyunk ekképpen cselekedni! Éget az ige szava minket: „*Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői.*” (Zsolt. 127,1) Könyörgünk Urunk, vizsgálj meg szívünket, ruházz fel mennyei erőddel, áld meg kezünknek munkáját és tedd azt maradandóvá... Tebened! Ámen

2019-ben a **női csendes-hétféjét** március 1-3. között Nagyborzsönyben, a Malomkert Panzióban tartjuk. Szeretettel várjuk az érdeklődő nőtestvérek jelentkezését!

A **férfi csendes-hétféje** Temesváron lesz április 5-7. között.
Szeretettel várjuk az érdeklődő férfitestvérek jelentkezését!

Házashétféjénket május 17-19. között Tahiban tartjuk.
Szeretettel várjuk a gyülekezet párjainak, házaspárjainak jelentkezését!

A **gyermekek nyári táborainak** időpontjai:

0. hét: június 17-20.   1. hét: június 23-28.

2. hét: június 30-július 5.   Ifis hét: július 7-13.

Szeretettel várjuk a hittanórákra/ifire és gyermek-istentiszteletre/istentiszteletre járó fiatalok jelentkezését!

Irodalmi- és rajzpályázat

Örömmel adjuk hírül a Gyülekezetnek, hogy hittanoktatóink (Alexi Zsófia és Haluskáné Bekó Tímea) ez év őszén pályázatokat hirdettek meg, a hittanos gyermekek részére.

Az irodalmi pályázat címe: Jézus visszajön.

A rajzpályázaton 3 téma lett meghatározva: csodák, példázatok, próféták.

A rajzok kiállításra kerülnek a templomban, az irodalmi pályaműveket pedig itt közöljük le. Hálás szívvel köszönjük a gyermekeknek, hogy ilyen ajándékokkal kedveskedtek nekünk!

Jézus visszajön

Régóta várt nyaralás első napja.

Mindenki felszállt a vonatra.

- Böbi, minden itt van a vonaton? – kérdezte századszorra is Éva néni.
- Igen. – feleltem én is századszorra.
- Mikor érünk oda Szemesre? – kérdezte kilencvenkilencedszerre Andris.
- Andris, még el sem indultunk! – mondta kilencvenkilencedszerre Éva néni.
- Nézzétek, elindultunk! – kiáltotta Sári.

A hittantábort mindig lelkesen vártuk. Már egy órája utaztunk, amikor nagyot fékezett a vonat. Kinéztünk az ablakon, és ott állt Jézus!

- Most mentek az új világba! – hívott mindnyájunkat Jézus. **Pintér Erzsébet, 9 éves**

Jézus visszatér

A családdal megérkeztünk a gyülekezeti gyermekkarácsonyi ünnepségre. Miután az ünnepség pár perce elkezdődött, belépett egy hajléktalan a templomba. Mi persze nagyon meglepődtünk, de a templomba mindenkit szívesen fogadunk. Viszont ekkor ahelyett, hogy leült vagy megállt volna, előrement, és megkérdezte, hogy prédikálhat-e. Erre természetesen Kati néni azt mondta, hogy sajnos nem lehet, de az a karácsonyi ajándéka, hogy a végén mondhat pár mondatot. Ezt a hajléktalan megköszönte, majd leült.

Végighallgatta a gyerekek előadását, azután felállt, hogy elmondja, amit szeretne. Nagyon szépen prédikált, mindenki nagyon meglepődött. Ekkor levette a kapucniját, és felkapcsolódtak a lámpák. Elmondta, hogy ő Jézus, és hogy eljött felvinni minket a Mennybe, a többi hívó közé. Én nagyon meglepődtem, nem fogtam fel, hogy mi történik, de nem tudtam kételkedni benne, hogy ő Jézus. Ekkor minden arannyá változott, angyalok jöttek elő, és mindenki énekelt. Nagyon szép helyen voltunk, állatok, folyók, növények, tavak vettek körül minket. És találkoztunk az összes elhunyt ismerősünkkel, akik mind nagyon boldogok és egészségesek voltak. Nagyon örülök, hogy ide került a legtöbb ismerősünk és barátunk. Ez volt életem legjobb karácsonya. Ezentúl a Mennyben örökké karácsony, azaz szeretet, öröm és boldogság vár.

Bíró Gergely, 12 éves

A legnagyobb karácsonyi ajándék

Mi lenne, ha Jézus a gyerekkarácsonykor jönne vissza? Megmondom:

Egyszer csak maguktól megnyílna az ajtó, és ott állna talpig fehér ruhában maga Jézus. És köszöntené a gyülekezetet: Áldás, Békesség!

Aztán azt mondaná: Visszajöttem.

Sokak arcán rémület lenne, mert félnének Tőle. Mások arcán harag, és azt mondanák Neki: Te hazug alak vagy, nem lehetsz Jézus! És megint mások pedig örülnének.

Aztán felvinne minket a mennybe, azokat, akik hisznek Benne. Azokat pedig, akik nem hittek Benne, égő tüzes kemencébe veti. Így jár az, aki nem hiszi az Igazságot, akik pedig hisznek, el nem vesznek, hanem örök életük lesz.

Egy kicsit azért szomorkodnék is, mert a kistesómmal – aki még Édesanya hasában van – nem találkozhatnék itt a földön, de utána rájönnek, hogy találkozok ám vele, mégpedig fenn a mennyben.

Így lenne, ha Jézus visszajönné a mi gyermek-karácsonyi ünnepélyünkön.

Fábián Dániel 10 éves

Jézus egy autóbalesetben megjelenik

Egyszer sajnos egy autóbaleset szemtanúja voltam. Két kocsit és egy kamion ütközött össze. Amint megállt édesapukám a balesetnél, én már a roncsok közt voltam és túlélőket kerestem. Pár másodperc múlva már az egész család kereste az autóbalesetben lévőket, kivéve édesanyukám, mert ő a mentőket hívta.

Sok kocsit elment mellettünk, de 10 perc után sikerült mindenkit súlyos sebekkel kimenteni. Mi nem tudtuk, mikor jönnek a mentők, de már volt segítség! Még egy család megállt mellettünk és segítettek. Egyszer csak mindenki fölugrott, mert piros-kék fényt láttunk, de csalódtunk, mert csak egy ember jelent meg. Amikor közelebb ért, az emberek fölkiáltottak: Jézus?

Tényleg ő volt, és felénk jött. Mindenki ruhája koszos volt, kivéve Jézusé, de amennyire régi volt a ruhája, azt lehetett hinni, hogy ő is autóbalesetet szenvedett. Meggyógyította a sérülteket.

Végül, aki ott volt, azt meghívtuk vacsorára. Amikor hazamentek, akik autóbalesetet szenvedtek, Jézus így szólt hozzánk és a másik családhoz: „Nagyon jól cselekedtetek, hogyha továbbra is így éltek, megérdemlitek az örök életet!”

Én ezt válaszoltam, és komolyan is gondoltam: „Én nem azért csináltam, hanem azért, hogy sokáig éljenek az emberek.”

Ebben a pillanatban Jézus bólintott, és örökre eltűnt. Én egész éjszaka azon gondolkodtam, hogy most másnak segít-e, vagy Isten mellett figyel bennünket.

Szöcs Vendel 11 éves

„Azért legyetek készen ti is; mert a mely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia.” (Máté 24,44)

Isten áldása legyen a 2018-ban házasságot kötött párokon:

1. Lázár Zsolt (ref.) és Módra Erika (ref.)
2. Boldizsár Zoltán (rkat.) és Pászti Henriett (ref.)
3. Máriy Miklós Zoltán (ref.) és Bekó Krisztina (rkat.)
4. Tóth Attila (rkat.) és Ritzl Vivien (ref.)
5. Simon Áron Gergely (ref.) és Szigethy Réka (ref.)
6. Vajna Tamás (ref.) és Csáki Franciska (rkat.)
7. Csóka Bence Balázs (rkat.) és Dr. Vas Eszter Zsófia (ref.).

Baranyai testvér-gyülekezeti látogatás

2018. november 10-11-én a Bisse-Túrony-Csarnóta Református Társegyházközségnél jártunk a gyülekezet ifjúságával, valamint 5 felnőtt kísérelével. Áldott találkozás volt! Ott jártunkkor átadtuk a presbitérium által megszavazott hozzájárulást (300.000 Ft-ot), a csarnótai megrongálódott templomtorony építési munkálataira.

Egy vigasztaló vers a 274. dicséret dallamára

Jöjj most közel és mond el bátran,
lelkedet sújtó gondokat.
Az Úr megadja majd a választ,
számodra Ő nyújt csak vigaszt.
Tárd ki előtte szívedet,
s megváltoztatja életed.

Megújult lelkeddel mit kezdesz,
kérek ne tékozzoljad el.
Ha emberekkel jót cselekszel,
Isten azt nem felejt el.
Ki megváltotta életed,
Vigyázza minden léptedet.

Kalmár Tibor

2018-ban fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva, a feltámadás reményében búcsút vettünk:

1. Bella Jenőné sz. Dombrádi Klára (85 éves),
2. Toldi Miklós (74 éves),
3. Jakab Lászlóné sz. Vígh Jolán (99 éves),
4. Dr. Fekete Imréné sz. Pusztai Valéria (81 éves),
5. Gyuriczky Ferenc (72 éves),
6. Szalai Lászlóné sz. Dejcző Etelka (96 éves),
7. Csonka Sándor (57 éves),
8. Tunyogi Gyula (83 éves),
9. Hauser Nándorné sz. Vajnai Valéria (103 éves)
10. Papp Mária (95 éves),
11. Lőrincz János (69 éves),
12. Simon Sándorné sz. Kucsra Erzsébet Rozália (91 éves),
13. Konkoly Andrásné sz. Bujdosó Gizella (87 éves),
14. Varga Ferencné sz. Verebes Mária (76 éves),
15. Csonti István (78 éves),
16. Ványi Tóth Lajos (85 éves),
17. Sándor Benedekné sz. Halász Erzsébet (80 éves),
18. Kozáry Vilmosné sz. Ecsedi Mária (94 éves),
19. Pataki Zoltán (56 éves),
20. Horgász Lászlóné sz. Szentmiklósi Ezsébet (68 éves),
21. Bajusz Gézáné sz. Vincze Margit (83 éves),
22. Becsei Istvánné sz. Nehéz Éva (69 éves) testvérünktől.

Fohászkodunk az itt maradókért:

Az éj békessége és csendje vegyen körül, Isten örökös irgalmassága öleljen át! Ámen

Benkő nap – 2018. október 27.

Istennek mondunk köszönetet ezért a napért, amikor is testvéri közösségben remek előadásokon (Lengyel Boglárka: I. Rákóczi György bibliája; Földvári István: Predesztináció és a természettudományos gondolkodás) tanulhattunk és épülhettünk. Hálásak vagyunk az előadók alaposágáért, nyitottságáért.

A képen látható személyek balról-jobbra:

Koronka Enikő, Koronka Lajos, Koronka István és Stephen Benkő

Köszönjük Benkő István leszármazottjainak, hogy elfogadták meghívásunkat, s jelenlétükben közösen emlékezhettünk a templom-építő lelkipásztorra. Az est zárásaként Tóth Viktória és Farkas Alíz közreműködésével Bach és Biber műveit hallgathattuk a hangver-senyen. Az Úr áldása legyen a közreműködők életén!

Személyes vonatkozású történet Benkő Istvánról:

Anyai nagyapám, néhai Váradi Sándor részt vett az első világháborúban. Éppen betöltötte a 18. életévét, amikor besorozták katonának. Hála Istennek a háborút maradandó sérülés nélkül átvészelte, de utána hadifogságba került Szibériába. Nagyon sok megpróbáltatáson ment keresztül, sokszor volt a halál torkában, de Isten, akiben bízott, kimentette őt a legnehezebb helyzetekből is. Nagyapám fogadalmat tett Istennek mondván: *„Ha még egyszer hazakerülök Magyarországra, minden vasárnap menni fogok a templomba.”*

A csoda bekövetkezett: két év után hazatérhetett Magyarországra. Nem feledkezett meg arról, amit Istennek megígért. Mivel Rákospalotán laktak, először a Rákospalota-Újvárosi templomba kezdett el járni.

Egy alkalommal, amikor egy ismerőssel beszélgetett, az illető azt mondta neki: *„Váradi Úr, menjen el egyszer a Rákospalota-Óvárosi templomba. Ott van egy lelkész, Benkő István, azt hallgassa meg, hogy tud prédikálni!”*

Nagyapám elment meghallgatni Benkő tiszteletest és attól kezdve mindig csak ebbe a templomba járt, bár ez jóval messzebb volt, mint a másik. Azt mondta, hogy a Tiszteletes Úr prédikációi felejthetetlen élményt jelentettek számára és elvezették őt a megtérés útjára.

A másik történetet Benkő István Nagytiszteletű Úr leánya, Benkő Vilma mondta el nekem: A szocialista rendszer (más néven a Kádár rendszer) idején Benkő Istvánt rávették, hogy lépjen be a Hazafias Népfrontba. Ő természetesen nem akart belépni, de annyit zaklatták, hogy végül engedett a kényszernek. (A pontos időpontot sajnos nem tudom.) Rendszeresen tartottak gyűléseket, s ezeken ő is gyakran felszólalt. Hozzászólásait mindig a következőképen kezdte: *„Én Benkő István református lelkipásztor vagyok, és az én Uramnak, a Jézus Krisztusnak szolgálja.”*

Itt is minden lehetőséget megragadott, hogy Krisztusról bizonyosságot tegyen. Ennek ellenére mégis lelkiismeret furdalás gyötörte amiatt, hogy belépett ebbe a szervezetbe. Úgy érezte, hogy az Isten előtt ez nem volt kedves.

A leánya elmondta, hogy az édesapja esténként sokszor járkált fel, s alá a szobában és ezt mondogatta: *„Megítél engem az én Uram Jézus, megítél engem az én Uram, Jézus!”* Nagyon szenvedett emiatt, s végül nem bírta tovább, és kilépett a Hazafias Népfrontból. Néhány héttel később a kormányzat gyűlést tartott a lelkészek és papok számára a Köztársaság téri Pártházban. Kora este a Nagytiszteletű Úr elindult hazafelé.

A 7-es busszal elment a Bosnyák térre. Utána át akart kelni a Nagy Lajos király úton, hogy a 24-es vagy 70-es busz megállójához menjen. (A busz-végállomás akkor még másképpen volt kialakítva, mint jelenleg.) Amikor lelépett a járdáról, hirtelen, egyik pillanatra előtűnt egy orosz rendszámú kisteher autó és kb. 80 km-es sebességgel elütötte őt. Nem gázolta el, hanem eldobta. Amikor leesett a földre, a fejét erősen beütötte a járdaszegélybe. Nagyon vérzett a feje. Egy lány odalépett hozzá, és a zsebkendőjével elkezdte törölgetni a fejét. Ő azt mondta neki: *„Hagyja csak kedvesem, ne vérezze össze a zsebkendőjét.”*

Utána a Tiszteletes Urat bevitték a kórházba. (A jelenetnek sok szemtanúja volt, - buszvezetők, kalauzok, utasok -, de senki sem mert tanúskodni. Egyébként sem indult nyomozás az ügyben, az esetet közúti balesetnek minősítették, holott nyilvánvalóan gyilkosság történt.)

Közben otthon a felesége már nagyon várta, és ahogy telt az idő egyre idegesebb lett. Már elmúlt 7 óra, fél 8, 8 óra. Nem tudta, hogy mi történhetett. Akkor elővett egy Bibliaolvasó Kalauzt, amit minden nap elszokott olvasni. A napi ige a következő volt: *„Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.”* Akkor már tudta, hogy nagy baj történhetett. A Nagytiszteletű Úr a kórházban néhány nap múlva meghalt. (Bennem az a gondolat merült fel ezzel kapcsolatban, hogy talán Isten, miután megbizonyosodott az ő hűségéről, arról, hogy az Ő akarata fontosabb volt számára, az emberek véleményénél és akaratánál, magához vette őt.)

Tüske Margitka

Emlékeim Benkő István Tiszteletes Úrról

Az általános iskola felső tagozatát 1946-ban a Református Iskolában, a Kossuth utca 10. szám alatt kezdtem meg. Benkő István Tiszteletes Urat a vasárnapi istentiszteleteken ismertem meg. Iskolásként pedig minden napot vele kezdtünk egy félórás imával.

Új volt számomra a vasárnapi istentisztelet kezdése. A lelkipásztor és presbiterei, az első ének hangjaira, együtt vonultak be és foglalták el helyeiket. Elöl a lelkipásztor, mögötte hűséges segítők a presbiterek. Érezhető volt az összhang, tisztelet, szeretet, kölcsönös megbecsülés. Minden munkában számíthatott embereire. Munka pedig volt bőven, mert a háború után a hívők közül is sokan szorultak segítségre. Az egyház legfontosabb feladatának a segítségnyújtást tekintette. Több esetben, több napon át, még az éhezőket is megvendégelték.

Közvetlenebb kapcsolatunk a Tiszteletes Úrral a konfirmációra való felkészülésben volt. Nem osztott ki feladatokat, mindenkinek mindent meg kellett tanulni. Egyénisége: bölcs, szelídszavú, komoly, jóságos, segíteni akaró, a tanulót is felnőttként kezelő és szerető ember volt. A megjelenésével nevelt bennünket. A nyilvános szereplés felelőssége: a Tiszteletes Úr, presbiterek, szülők, gyülekezeti tagok előtt kellett számot adnunk tudásunkról. Komolyabb munkára ösztönzött bennünket. A konfirmációi ünnepség mindannyiunk számára nagyon kedves emlék maradt. Az Úr-asztalánál állt Benkő Tiszteletes Úr. Jobbra a lányok fehérben, balra a fiúk ünneplőben, egymás kezét fogtuk, így mondtuk a fogadalom szövegét. Közben halkán, a szöveg alá Iván Pista bácsi csodálatos zenét orgonált. A templomi ünnepség után szeretetvendégséget szerveztek nekünk a parókián. Ekkor írtunk 1950-et. Istennek csodálatos ajándéka volt, hogy még 1959-ig hallgathattuk Tiszteletes Urunk igehirdetéseit, bölcs tanításait, ami sok esetben lelki nyugodalmat adott, vagy önvizsgálatot indított bennünk.

Hitünket erősítette. Tiszteltük, szerettük, becsültük. Ezért volt megrendítő a hír 1959-ben „a Kálvin téren egy katonai teherautó halálra gázolta”. Emlékeinkben továbbra is velünk maradt, ő maradt a lelkipásztorok lelkipásztora. Ha a temetőbe járok, megállok a 9. parcellánál ő és családja sírjánál egy kis emlékezésre és imára.

id. Bálint Tibor

Gyülekezetünk templomának képeivel éves naptárt készítettünk,
amely Benkő István gondolatait tartalmazza.

Megvásárolható ez, sok más hitmélyítő irodalmi művel, igés ajándéktárggyal,
Bibliával, énekeskönyvvel együtt, a templomi iratterjesztő asztalnál.

Hírek, információk

- **Egyházfenntartói járulék** befizetésére hivatali időben és istentiszteletek előtt van lehetőség a Lelkészi Hivatalban.
- Kedves Testvérek, **bankszámlaszámunk:** CIB 10700457-43146002-51100005
- **Gyülekezetünk honlapja:** www.rpovaros.hu
- **Ügyeleti rend:** hétfő-csütörtök 9.00-12.00 és kedd-szerda 14.00-17.00 óra
- **GDPR:** 2018. májusától új adatvédelmi szabályrendszer (GDPR) lépett életbe az Európai Unió országaiban, így Magyarországon is, ami ránk - Egyházközségként - is vonatkozik. A Testvérek adatait (email cím, lakcím, telefonszám...), csak egy aláírt Adatvédelmi Tájékoztató és kitöltött Nyilatkozat után használhatjuk. Kérem, aki ezeket még nem töltötte ki, jelentkezzen a Lelkészi Hivatalban, hogy folyamatos kommunikáció lehessen köztünk. Köszönjük!